Autor: Daniel Mojžiš

V jednom článku z denného čítania Cestou života bolo napísané, že slovo útočisko má rovnaký slovotvorný základ ako slovo útok a vtedy sa hľadá skrýša a ochrana. Krátky slovník slovenského jazyka definuje útočisko alebo aj útočište ako miesto, alebo osobu, poskytujúcu ochranu, prípadne útulok v ťažkostiach, v boji, v nebezpečenstve a problémoch. Chcel by som sa v niekoľkých myšlienkach s vami podeliť o to, čo Božie slovo hovorí o útočisku.

Prvé miesto, ktoré chcem spomenúť, sa nachádza v 5. knihe Mojžišovej kapitole 19:1-6, kde verš 3 hovorí nasledovné: „Spravíš si cestu a rozdelíš na tri diely územie svojej zeme, ktorú ti dá Hospodin, tvoj Boh, do dedičstva, a bude to nato, aby sa ta utiekol každý, kto by niekoho zabil." Takýchto miest je v Biblii viacej.

Prvý bod, o ktorom chcem hovoriť, je: útočisko pred jednotlivcom, zo strany ktorého hrozí nebezpečenstvo. Pán Boh s takouto situáciou počítal a pripravil útočisko. Keď niekto neúmyselne ublížil alebo dokonca niekoho zabil, Pán Boh pre takéhoto človeka pripravil útočisko v útočištnom meste, aby mohol byť ochránený pred prípadnou pomstou blížnych zabitého.

Pozoruhodné je, že v 3. verši je napísané „a spravíš si aj cestu“. Nie sú určené len mestá, skrýše, ale aj cesty k týmto mestám. Keď v súčasnosti počas vojny na Ukrajine počúvame, aké dôležité je nielen utiecť z miesta, kde hrozí smrť, ale mať aj bezpečný koridor, môžeme lepšie porozumieť tomuto biblickému textu. Bezpečné mesto, ktoré určil Boh, ponúkalo nielen

útočisko, ale aj bezpečnú cestu úniku.

Druhý bod, ktorý chcem pripomenúť, je útočisko pred armádou, alebo pred vojskom. Môžeme si k tomu prečítať Žalm 27, verše 3 a 5. Tu nie je nepriateľom len jednotlivec, ale celá armáda. Žalmista Dávid tu vyznáva: „Keby sa vojsko táborom rozložilo proti mne, nebude sa báť moje srdce; keby povstala proti mne vojna, i v tom sa ja nadejem… lebo ma ukryje vo svojom stánku v zlý deň; skryje ma v skrýši svojho stánu; vyzdvihne ma na skalu.“ Dávid zo svojej osobnej skúsenosti vyznáva, že keby sa aj vojsko rozložilo proti nemu, veľká presila nepriateľa, alebo dokonca nepriateľ z jeho vlastných radov, je tu ten, ktorý ho ukryje. Je tu Pán Boh, ktorý mu je útočišťom a skrýšou.

Sú mnohé ľudské útočiská, keď sa bojuje. Sú mnohé opevnené mestá. Sú mnohé hrady zobrazené aj v Božom slove. Edom mal svoju skalu, svoju skrýšu, svoje opevnené mestá, ale Pán Boh mu povedal: "Nepomôže ti to. Darmo si staviaš skrýše, ak si proti mne."

Aj dnes ľudia hľadajú rôzne útočiská. Dávid poznal, že keď ho Boh ukryje, keď On sám bude jeho skrýšou, nemusí sa báť. A neraz sa o tom aj presvedčil. Niekedy stačila jaskyňa niekde v horách, v skalách, a Pán Boh ho ukryl, a nie raz, a zachránil jeho život. Dávid poznáva, že aj pred armádou existuje útočisko a okrem iného spomína aj dom Boží, ktorý je tiež skrýšou.

Avšak chcem hovoriť hlavne o treťom bode, ktorý sa týka všetkých nás. V Žalme 61 vo verši 4

sa píše: „Lebo si mi býval útočišťom, pevnou vežou pred nepriateľom.“ Žalmista pozná, že Hospodin je jeho skrýšou. Avšak čo v prípade, ak sa Boh na človeka hnevá a práve Boh je tým, pred ktorého hnevom sa človek musí skryť? A práve toto je alebo bola situácia každého človeka. Človek je v nepriateľskej pozícii voči Bohu. Človek je hriešny, a Boh je svätý. A spravodlivý Boh sa hnevá na hriech. Čo s tým? Kde nájde človek skrýšu pred Božím hnevom?

V Zjavení v 6. kapitole vo veršoch 15 až 17 čítame o budúcich udalostiach. Čítame o tých, ktorí – a boli to králi zeme, veľmoži, boháči, vojvodovia, vojvodcovia, mocní, ale i tí najobyčajnejší ľudia, sluha i každý slobodný – sa chceli skryť do jaskýň a do skál vrchov. Prečo? Pred kým?

Pred Bohom a jeho hnevom, ktorý bude prejavený cez Baránka. Pred tým, ktorý sedí na tróne. Prečo? Lebo majú hriech a Boh bude každý hriech súdiť.

Čo Boh urobil, aby sa tomuto človek mohol vyhnúť?

Pripravil skrýšu pre každého hriešnika, ktorý činí pokánie. Tou skrýšou je ten istý Baránok, pred ktorým sa budú mnohí triasť strachom. Človek môže ešte pred tým než dôjde k súdu byť skrytý práve v tomto Baránkovi, v Pánovi Ježišovi Kristovi a v jeho krvi a ranách. Človeku pred Božím hnevom nepomôže žiadna iná skrýša. Žiadna ľudská skrýša a ani jeho vlastná spravodlivosť, lebo pred Božou tvárou je ľudská spravodlivosť ako ohyzdné rúcho.

Pred Božím hnevom nepomohli žiadne skrýše ani izraelskému ľudu. V Izaiášovi v 30. kapitole 3. verši čítame, že si Izraeliti mysleli, že pôjdu do Egypta a tam sa skryjú pred Božím hnevom. A boli aj mnohé iné skrýše, na ktoré sa spoliehali: Sýria a Asýria, kde Boží národ a jednotlivci z neho hľadali útočisko pred Božím hnevom. Hľadali, ale nenašli! Boh im povedal: „nenájdete tam skrýšu, nepomôže vám to. Niečo iné vám pomôže. Hľadajte moju tvár! Veď to sú tie vaše neprávosti, ktoré skryli moju tvár pred vami. Hľadajte odpustenie hriechov! Poďte ku mne v pokání a ja vám odpustím."

Dostatočné útočisko je len to, ktoré dáva Boh. Keď Boh súdil svet počas Noacha, pre Noachovu rodinu bol útočiskom koráb. Boh ho pripravil, a tí, ktorí boli v ňom, boli zachránení. Keď bol bitý Egypt, zomierali prvorodení a Boh opäť pripravil útočisko. Obyvatelia domov, na ktorých boli veraje dverí potreté krvou baránka, boli zachránení.

Pripomeňme si, čo je napísané v knihe Józuu, keď Rachab hovorila izraelským vyzvedačom, že ľudia v meste počuli zlé správy. Pre obyvateľov Jericha to boli naozaj zlé správy. Hovorili, že Pán Boh je mocný a jeho nepriatelia sú porážaní. Rachab povedala: „Viem, že vám Hospodin dal túto zem, a že váš strach padol na nás, a že zmalátneli pred vami všetci obyvatelia zeme, ako čo by sa rozplynuli ako voda." Mesto Jericho bolo výborné opevnené. Je napísané, že keď hrozil príchod izraelského národa, ešte viac ho uzavreli. Bolo to veľké útočisko. Ľudia v meste sa báli, ale bola tu žena, ktorá mala vieru v Hospodina, chcela byť na jeho strane. Dostala sľub, na základe ktorého sa nemusela báť. Prejavila svoju vieru a bola zachránená.

Tak ako Rachab, tak i my denne počúvame rôzne zlé správy. Avšak je tu aj dobrá správa. Je tu Boh, ktorý je nad nami. Je tu Pán, ktorý sedí na tróne. Je pripravený vnútorný pokoj a útočisko pre naše srdce. Tým útočiskom je Pán Ježiš Kristus, ktorého aj dnes zvestujeme, ktorého smrť si každú nedeľu pripomíname. A to, že sa nemusíme báť, je dôsledkom jeho smrti a

vzkriesenia. Pán Ježiš bol súdený za naše hriechy. Naplno pocítil páľu Božieho hnevu za nás. Ak sme urobili pokánie zo svojich hriechov a vierou prijali odpustenie, môžeme teraz počítať s ním ako útočiskom.

Boh pripravil nielen útočisko. Pripravil aj cestu. Tou cestou je opäť Pán Ježiš Kristus, ktorý sám o sebe povedal: „Ja som Cesta i Pravda i Život. Nikto nepríde k Otcovi, len skrze mňa."

Dielo je dokonané a môžeme byť stále skrytí v ňom, v časoch pokoja a mieru, ale aj v časoch vojny a zlých správ. Vďaka Bohu a Otcovi za Pána Ježiša.